

وقاتی حکومت و انگ وزارت و نصابی بہرہ رکن گوں

پلوچی اکیڈمی کوئٹہ

شائیں کہول

میر محمد خان مری

کلیں حق پہ بلوچی اکیڈمیء

چھاپ کنوخ
چھاپ جاہ
سری وار
لیکو
بہا
کتابت

بلوچی اکیڈمی - کوئٹہ
قلات پرنٹنگ پریس - کوئٹہ
۱۹۸۰
یک ہزار
محمد عارف

زندوبنی آدم

نبی آدم ؑ زیند چویک سنہڑائیں باغے ء انت کہ آہنی لاف وڈڑیں
 وڈرک ، پیل نہال و دل رڈنت او ہے وڈرک و پیل و نہالان گوناف
 ء شہ ملگزارے ء چاگڑوے پیدا بیٹ جوائیں باغ داں گشینیں قسم ء
 وڈرکان نہ چھرو ہر دخت ء رکھینیت بلے ہر بہ آہنانی گوارسی ء کھنت
 آہناں چھینیت بلکن آہنانی چھک ء تجربہ دی کنان ء روت ہماں وڈرک
 کہ آہنی ء خیال ء ڈھلا این آں ہماہنی ء ٹال بُری ء کھنت ہماں نہال
 کہ آں نزور او ہنیٹرائیں آہنی ء کدھ آپ واٹ آہنی ء چھیت و خدمت
 ء زیاست کھنت ۔ چوش ہے باغ ء رنگ زبیا بیت بد آں پہ وتی
 واڑہ ء گندغ ء دولوشی او دنیا پہ مثال بیٹ ۔ نبی آدم زیند گیک
 باغے انت تہ آہنی لاف ء زیند گوازیونوئیں ہر مردوم ہے باغ ء وڈرک
 و نہال انت او باغ ہے انت ماج ء زیند کہ آہنی ء ماں ہر دخت
 ء نون زئیں بدل بیان بیٹ او آں کہ وتی پورائیں پکائیں ملوبت ء

رسیت تہ پر راج ، قوم و ملک ء شان و شرفی ٹہیت ۔ کہول راج
 سری میں پوڑی انت ۔ کہ زانو گرانی نزل ء ایشی ء قدر باز انت ہرچہ
 تجربت ء آماج ہے کہول بیت جہان ء سکی د سوری زیند ء آسرا
 و اولائی ہمیشی چھک ء گوزنت اگ کہول شات انت ، دش و غرض
 انت تہ ہانہی ء ہے وشی و آسرات پورا میں ۔ راج ء دیم جزغ ء دلم ء
 دات او کہ لوغ و کہول ء جند دل ایکنیم این تہ نہ ہما ملک ء چن بیت
 میں ہما راج ء بودرسیت ۔ زیند ء ہرچی بدلی بیان ء کائینت راجی ، مال
 دور ربیدغنی ، سیاسی ، یا کہ ہمروشی ہے کلانی اولی گام شہ کہول ء رائ
 بیت چوش اگہ راجے ء را گہترین زیندے ء گدغنی این تہ کہول ء
 گہتری ء کس دی نہکار نہ بیت ۔ بیائے گدوں کہ کہول ء شات و گہتری
 ء ڈول ہے انت او پدیشی ہے کفغ المی انت ۔ ایشی شروعات و بگینر
 شہ تاں ہند ء بیت ۔

بلوچ گشتت کہ " دگت کہ بیٹ دنگ وت ٹہیٹ " راج ء کہول

کہ شات و سیر بیت امین و رشن ء واڑہ بیٹ ۔ علم و زانت ء
 سات ء مینگار بیٹ تہ راج وت بھڑان ء روت ہرچیکہ راج ہے کہولانی

نام انت - اگہ کہولے ۽ جند سیر آسودغ و بھاگیا نہ انت یا کہ آں
 دود، وہم و بریں رواجاں چاگرد کھتو بھینگ کناٹنتہ اہنہ
 ہے او بیت نیست کہ آں بن حشت بیت و بہاہنی چھک ۽ راجی
 سی و بارگیر ۽ موڑی ایر بیت - یک خشتے یا کہ ہے کہ آہنی جند نیگنغ
 بیت آں پوراہیں بہت ۽ چوٹ کناٹینٹ اد اہنہ ڈول ۽ محکین ناڑی
 کورمانی بن ۽ حکم ۽ نہ کھنت - گوشتن ایش این کہ کہول ۽ ہیل کاری نچو
 بیغ بیت کہ آں شہ ہر تک ۽ ہر وٹ ۽ ہر پلو و پہناذ ۽ پے راج
 ۽ بن خشتے ٹہیت چوش کہول ۽ ہر جزئیات گیشنغی بیت -

کہول ۽ نندو پود - کہول ۽ سری گذر گیشتر زانو خان دیم ۽
 ایش این کہ آں یک ہندے ۽ ٹلوک بیت آہنی یک نوغ و تانے
 سری پکار انت کہ بے ہنڈ آں وتی چاگرد ۽ سہرانہ کھنت و آہنی کردار
 روم نیاریت کہول ہر ہندے ۽ کہ بیت اداں کردے دومی کہول
 دی بنت کہ آں اہنہ اثر گندیت - آں شہ وتی کرد گوٹہ ۽ رسم
 رواج، دود راہ بند اوشہ زندمانی ۽ وڑ و گیگاں اثر زریٹ - جوانین

کہول ہمائیں کہ آہنی چاگرد امین ، جوان و سُنہرا بیت ۔ کہول پھول ہائیں
 اے نبی آدمی زیندء چوں مک دات کنت ۔ ایٹی المی بہر عفر
 انت او تمام بہرء گیشی ء خیال داری کنغ ء گذر انت ایوین تک
 ہمیشی ء پچار بیت ۔

کہول ء چار حد و گوناپ

۱۔ کہول مردمانی چوشیں قدرتی میں
 پتوںے کہ آں شہ ازل ء گون انت ۔ ہر مردوم شہ پیدا بیغ ء حال
 ٹیبر و زانندہ بیغ ء دق مات ء ساحع ء مزن بیت ۔ چوش پہ کہول
 ء کم ء کتیریا لیکھ سٹے کس المی ء بیت ۔ یکے پت ، دومی مات
 و سبھی چھک چونائی ء کہول مزن دی بیت کہ یک چھکے ء زیاست بنت
 یا کسان دی بیت کہ ماٹ پت بنت چھک بیست ۔ مزین کہول ء کہ
 ما زمانہ کیلہ ء گندوں تہ آہنی باروا زانت کاراں جوانیں خیالے مذا
 کہول ہر ڈول ء کہ وڈاں ء روت آہنی اثر ہما کہول ء روش روزینی
 زیند بود ء کسیت اد پت مات چھکان رودیغ ء مزاین خواری گذت
 آں پہ چھک ء جوانیں زند آشف روح دق ہیدو ہوناں چوشینت

مگر کہوں ۽ اندر ۽ چھکان رُزغ ۽ سرا ہے کہوں ۽ مرنی کسان
 ۽ نشک سرکائنت ہے عادت آروغیں زیند ۽ چھکان زیند ۽ ماں جہان
 ۽ جوان و ڈھلا کناٹنوخ بنت۔ ماں کہوں ۽ چھک اثراتی گہار براتاں بازیں
 لڑکے اہل کنت بازیں کارے سکیت آہانی گنغ اگر جوانیں تہ ہے چھک
 ۽ زیند ۽ سرا دی جوانیں اثرے پیرینت او کہ آہانی مہر و ملوبت
 جوان نیں تہ چھک ۽ دل ۽ اندر ۽ دائمی و قدیمی زہر کئی، زہر کت
 ہند کنت۔ چوش گوشخ لوٹیت کہ کہوں ۽ لس و جمیں وڑو نیاد ۽ ہر
 نشک چھک ۽ آروغیں زیند ۽ سرا بیان بنت۔ او ہر چوں کہ آہنی
 لڑن گیش بیان ۽ بیت آن وتی چاگرد ۽ نشکان زیران کنت۔ او پدا
 کہ آن وت کہولے ۽ واڑہ و مستر بیت تہ ہے سری کہوں ۽ خود ادب
 آہنی راجی زیند ۽ گون بنت۔ ماں کہوں ۽ آہنی ۽ اگر مہر و جوانی
 ۽ رنگ دیتہ تہ آن مہر و جوانی آہنی خود ادب ۽ ہند کنان کنت
 او ماں نبی آدمی زندمان ۽ آہنی کردار ۽ پدرا کنت۔ چھک ہمیزاں ادب
 داری و اثرات ۽ مسترینانی عزت کنگ ۽ اہل کنت او ہمیزاں آن
 عقل کنت جہرہاں گوں سگ و جہرت و گشینغ ۽ پلوہ بت۔

کہول ویرمان

کہول کہ ایشی ء کڑے بولکاں خاہوت دی گئے

چیٹ یک چوشیں پتوے کہ آل داں قیامت ء مانوئیں ۔ وختے کہ
 بنی آدمی سرزدیت تے دی توام بیت ۔ ماں کہول ء ہر باسک
 ء مہرگوں دومی ء یک دوسے ء پیا بیت چو کہ پت و مات ء
 گوں وتی چھک ء مہر، زال ء گوں جود ء مہر، برات ء گوں گہارد
 براتماں مہر، ہر یکے ء بنیادی جذبہ خیال انت ہندے ء فرض ء
 پیسج، ہندے ء ادب و عزت ء خیال اد ہندے ء ذمہ داری ء گذر ہے مہر ء

گوں یک آپتی ء شریدار کنت ۔ جود ء گوں زال ء مہر فرض ء
 سیت ء بیت کہ زال وت پچی ء کت نکنت اد جود ء را آہنی گوری
 ء ذمہ دینج بیٹہ ۔ مات و پت ء ہے فرض و ذمہ داری چھک ء پار
 ء رستہ ۔ چھک ء مہر و دوستی گوں پت و مات ء آہانی ادب
 ادب و شرف دارغ ء لیکا ء بیت ۔ ایرنگ ء کہول ء پے چھک ء
 سری نانت جاہ واسکوے بیت کہ آل ہمیزاں گشیں کردار ء

ذات کار بیت - او گشیش ہیل و عادت زیریت - ہما چھک کہ مان
 دتی کہول ء جوانیں حکم و رومات گیری ء ہیلاک بیت آن مزن بیغ ء
 گڈ جوانیں دلجے ء دومیاں حکم دیغ دی کنت - ہما کہول کہ باز
 مزن بیت قدرتی داج ء آہنی باسک وتی بازیں مراداں شمشنت
 پہ کہول ء گہتری ء آن قربانی دیغ ء ہیلاک بنت پوش آہانی دل
 ء ایثار و قربانی ء جنبرہ پیدا بیت - ہمیدیاں چھک ء روحانی راہ
 شونی بیت آن شہ دتی مات دپت و کہول ء دومی مستریناں پئی
 و مہذب ء دگاں پلوہ و سُوہو بیان ء روت کہول ء ہر نشک
 و زوار شہ کسان ء کہ مردم ء دل ء پیدا بیت آن پیری ء داں
 مانیت او کہول ء دانغیں کسان ء ہیل داں پیلوں زیند ء ہنی
 آدمی ء راہ شونی ء کنت - اچ ایشی ء گڈ دی کہول یک پوشیں
 جائیدی سنگے کہ اچ آہنی ء برادری ہلک، شہر، ملک و ریاست
 چک ء دی اثر بنت -

قدرتی پتوانی رینغ ء کہول ء ابید تک و ذات دی گون بنت -

پنجر کہ ماں یک کہولے ء مردم ء شریاری قدرتی ات ہے رنگ ء

ذات و شک و دی مردم و تان و ت شریدار بیت او ہے شریدار
 و کہول گیش نمک کنت پچیکہ یکے و لیکھ و زیاست کہول شک و
 ذات و گوناپ گرت ہے رنگ و کہول و گوں آہنی ہند و شریدار
 بیت اوداں کہ بازیں کہوے تیج بنت آہانی ہند بیت ہماں ہند
 دستی یا ہکے گوشت اگ کہول و ت سیر و سوکھا انت یا کہ آں گوں
 یک آہنی و جوائیں سرد سیالی و بندوک انت ت ایشانی اثر ہماں
 حاک و دستی و چک و دی بیت پداہر کہوے و وقتی پوریات
 و زیند گذران و کار بنت کسے مالدار انت کسے کشار کار انت کسے
 دار کار و لوہار انت کسے و کار و کرت و نچھ و اپار انت ہے کہول
 وقتی واج و دومی کہولاں پھولنت گوں ایشاں ہمپل و ہم پاڑو بنت
 سانگ و سیر کھنت اے رنگ و نبی آدم و شائستگیں راجی زیند
 یا کہ ر بیدغ و کہول و کردار شہ قدرتی کلیں پتواں زیاست انت

شائیں کہول

نہیں ہبائے گندوں وشن و شائیں کہول تمام یکے
 و گوشت شات و سیریں زندا یک و ہے یک و گوں نہ انت

مردم یا آہنی کہول بھاگیہ بیت - ہچیکہ زانو گرانی خیال انت زر مڈی
 ماں زیند گوازیغ ء جوانیں قدرے تہ رست بے سیر و شاتیں زیند
 پھر مڈی زر و مڈی ء چہ نہ رسیت دل ء ایمنی ، تب ء آسرات ارواہ
 پھیرنگی اصلیں زیند انت ہما کہول کہ آں شہ راجی جھڑواں ایمن
 بیت ، شہ دور باری ء وہم ء آجو بیت او شہ علم و حقان ء دولت ء
 سیر و سوکھا بیت اصل ء ہما کہول ء شات و سیر لیکھغ بیت - بے لے
 پو شیل ارزان ء سولائیں ٹوکے نہ انت - ماں یک راجے ء کہول یک نہ
 یک ڈائے ء ہوار انت آں وتارا شہ راج ء پوج رنگ در ء کت نکنت
 آگہ راج ء ہوار انت تہ کہول ء چک ء راج ء دور رسم ء اثر دی
 کت کنت آہنی جوانی و ڈھلاں ء ساحغ دی کپیت - گڈ چہ رنگ
 ء راج وتارا شہ راجی لیکھا ہاں دیر داشت کھنت کہ آں شہ راجی زیند
 یاغنی دی مہیت او وق چاگڑد ء ایمنی و ارواہ ء شادہ ء دی دامن
 پھر کت بکنت۔

کہول ء ماں وانغ ء گذر ۔ کہول ء پہ بانڈ انت کہ آں روزنا

خیال بیت شہ دور و باری و دم و وتارا دیر داریت پریشی و
 ہر باقی و راکسانی و وانغ و پڑھغ المی انت پڑھغ و کہ آہنی
 گشادہ بیت تہ آن وہم و بدیں خیال و وترادی دیر داشت کنت
 دومی مردمانی دی راہ شون و کت کنت خیال و رُژن دارواہ و
 و کیف شہ علم او زانت و رسیت مردم پہنچ کاریت کہ آن وت کے
 آہنی و راکے خلقتہ، کے روز دینغائیں۔ کے زیندغ کنت کے کشت
 ہے ہاندات و شیخ سعدی گوشتہ۔

چو شمع از پئے علم باید گداخت

کہ بے علم نتواند خدا را شناخت

گوشتن ایشنت کہ۔ پر علم و زانت و زینغ و چراغ و ڈولا شمع
 لوہیت۔ چراغ ششی تہ گڈ چاریں کنڈاں سو جلا کنت۔ آہنی و راکہ زانت
 و سما نہ ایں۔ آن اے ٹوک و پہنچ آرت نکنت کہ آہنی پیدا کنوخ
 کے انت۔

پدا بیتہ کہ پر یک جو این کہوے و کہ آن وت شات و شاداں
 بیت۔ وتی گوڑ و حلك و بولک و دش کنت پر وتی ٹیبہ و وطن و

یگانگان اندر ء انت - کہول ء اندر ء گیشتر یک کسے بیت
 کماں کنت او کلیں کہول ء لان داریت کہول ء درمی کلیں
 کار نہ کنت - چھک کہ باز بنت تہ لوغ واژہ ء پگار ہرچوں
 بیت آن کہول ء شات و دشمال داشت نکنت - اے رنگ
 ہما چھک کہ آہنان چک ء عاقبت ء ہار انت آن بے علم
 زبیر سرکانت او پیح کارے دی کت نکنت - ایماں اے ٹوک
 گو شیخ لوٹیت کہ سبھریں ، دوری میں چھک ہدیں بنت کہ چھکانی پیا
 ء نیام ء جوانیں مدے بگوزیت نہ کہ آن زور ڈھلا و بے واکیں
 او آن چھکے کہ جان ء سبھرو دراہ بییت آن زیند ء جہدانی پڑ
 جوانیں سوب کت نکنت و زبیتین مانیت - زانت کارانی گوشتن انت
 قوم ء باسکان دوری جہان ء قومان دیبا توانائی حد ء شہ کم انت آن
 جان و بدن ء دی درمیانی مقابل ء ہینٹرا انت او دماغ ء رو ء دی
 انت - ہے زوری ء سبب ایشنت کہ ماں کہول ء آبان ء ہما
 نہ رشت کہ آن جہان ء ویلانی دیم ء نکھی ء داشت کناں ہے
 سبب او پر آن برنی و داعنی جہد ء زیت ماننت - بلکن ہے سبب انت

جوائیں موڑیئے بیت آں ایشیں کہ کہوں شہ زمانہ ۽ وہم ۽ ہر
 اوراجی بھیڑواں آجو یئع ۽ ہواری ۽ شہ علم و زانت ۽ بہرہ
 وہم شہ حالینی ۽ نہ زانگ ناسماں و ناپوہی ۽ پیدا بنت ہرہیں کہ
 ۽ ہر مردم ۽ زانت بیت کہ آں کئے ۽ چے ۽ تہ آں اہج
 ۽ یاشہ ناپوہی ۽ تاوان نہ کنت - نین اے گیشخ لوٹیت کہ زانت
 ۽ ؟

علم و زانت ہماں کہوں وتی چھکاں دات کنت کہ آں یک
 کسے ۽ اندر ۽ بنت - اے بتل یک جاگیریں حالینی ۽ کہ یک
 چھک بنت تہ آہنانی دن گوں تنگو ۽ دی پھرکت بیت - بے آگ
 ہے بازو بے لیکہ بنت تہ زبے نغین ۽ پہ دی سکھنت - ہے
 حال علم و زانت ۽ دی است آگہ یک کہوے ۽ یک دو چھک بنت
 تہ آہناں کہوں ۽ ہڈا بند جوائیہ پڑھائنت کنت آہاں جوائیں ورد ورائنت
 کنت آہانی خبر پچ ۽ خیالدری ۽ دی کت کنت بے افر ہے کاسد
 زیاست بنت تہ چھکانی گوڑ و چھیٹ کنغ گرائیں اے راستیں ٹوکے
 کہ ایشیاء ۽ ہما بہر ملک ۽ کہ ماہنید گوزیناں ایماں زندمانی ہزاراں

مے ملک و یورپ و رومی ویم روئیں ملک ان و مرک و میران و ہاست بنت
 یلہ شہ کسان و ملوبت و چھکان و جوانیں ورو و آسرات و رسیت کہولے
 چھکے و رالاف سیر و نغن و رسیت تہ کئے گوشت کنت کہ آہنی علم و
 نغ جوانیں ڈولے و بیت بی او آں آیوکیں زیند و دتی ہماں کڑدار و
 مہراکت کنت کہ کہول و یاپت و مات و راج قوم و آہنی و چہ ابیت
 باشہ - زیند و بود و ہما قوم دیا گاماں جنان و روٹ کہ آہنی و ہیل
 کاری و روم و جوانیہ خیال دارغ بیٹہ -

اے تہ بیتہ جہان گیری مالی لیکھانی ٹوک ایٹی و ابید ہذب و دی
 مارا ہے ڈستہ کہ اواد و حد و ما آہنی آسراتی و دل و بیاروں - اسلام
 ہر چنت و کہ چھکانی پیدا بیغ و چک و بندش نہ جنت گڈوی آں بازی
 ہنداں گیشیت کہ بنی آدم و رستران نیام و فرق انت - ہما مردم کہ بے
 دزن و چھٹائیں رسرے و ڈول و بیت اپج آہنی و نہ کہول و فائدہ
 بیت نیں راج و قوم و -

کہول و زندمانی - کہول ہو کہ بنی آدمی و سری راجی نکتہ انت پراکے

ایسی و رود بند و ہواں کلیں بنی آدمی نپ و ستیانی خیال دارغی بیت
 آن بنی آدمی راج و نرورکت یا کہ محکم داشت کننت او پریشی و ادب
 ایسی راجی پہناتان دی چم شانک دینغ بیت - شات و شادمانیں کہ
 و زیند و دی چھکان بازی بدیں اثرے کننت، یک لونغے و کہ آہنی
 و پکار درنیامی حد و بیت چھکان زیاستی یک تکے و مات و پت
 مالی وس بود و رُو و مونا کنت تہ دومی پہنات و آن شہ یک
 و دی کڑو بیان و رونت آمان مہر دوستی کہ قدرت و بخشا تگیں در
 انت او ہے مہر و ملوبت چھکان رودینغ و چیشغ و آمان قدرتی ککے انت
 آن نرور میان و روت چوش مرد زال چھکان رودینغ و دل نہ بندت
 او ہما کہول کہ آن یک شات و سرہی لونغے و دسغ و انت نیٹ
 و روت کھشان و نرور بیان و - زانشکار و زانو گرانی گوشتن انت کہ
 مات و پت و نیام و ابدہی شہ پداری اصل و الواد انت - ایشاں الواد
 و جوائیں عاقبت و خیال عدم و گوں یک آہتی و ہوار واریت
 مات و پت و الواد و بازی کہ پیری و دور بکنت تہ اے رنگ
 و قدرتی ڈول و ہما کہول و لونغے وال باز و ہد و نہ و سیت - راجی یکہ

و سیر و شادی اصل و یک کہوے و ٹاہینغ او یک چاگر دے ۽
 جوڑ کینغ انت اگہ ہے خیال و فرض ۽ مردم شمو شکار و بیزار بیت
 نا آں پج داجے ۽ شاتیں کہوے ۽ دائم وارغ ۽ سوپ کت نکنت۔

کہول والو اد ۽ لیکھ

یہ یک منتگیں ٹوکے کہ ہر راجی زیند
 پے آریکین زیند ۽ گہتری ۽ او قومی دیمبری ۽ درسیں۔ جہدانی سوب
 سے نوزین الواد ۽ کوپگاں بیت اد اے دی راستیں حالورے کہ نوزین
 الواد ۽ کلیں کمال ۽ بنیات دانغ و پڑھغ ۽ سرا بیت۔ دانغ و پڑھغ
 ۽ لیکھ کیپہ مردشاں یورپ ۽ صنعتی، سائنسی، زندمان گرنغ بیت اورے
 استان باز بھاگیہ انت او ہے کیلہ ۽ کہ ما خیال کنوں تہ مارا دانغ
 پڑھغ ۽ ارزش دیماکیت او بازاروں کہ ہے کلیں دیمبری ہمیشی ۽ منت
 انت۔ دانغ پڑھغ ۽ گنڈ ۽ ہرات ویت او ہر کہول ۽ دلگوش بیت
 دل جنڈ ۽ ڈی ۽ دیماداران ۽ کئی دل نہ لوٹیت کہ آہنی چھک ڈاکٹر
 بیت۔ انجینئر بیت۔ جو این باپار و سوداگرے بیت نگر آں دل
 چاگر دے ہماں گذرو احتیاج ۽ دیر کت نکنت کہ شہ بازیں چھکانی یینغ

ء پیدایتینت چوش آہانی چھک شہ جوانیں علم و زانت ء
 بنت او نیٹ ء آں نہ لیکھ ء پروتی کہول ء یک بارے ہینت
 بلکن راج ء سراسی بار بنت۔ شہ علم و زانت ء دست ہوگیں چھک
 عاقبت ء نہ پروت ء جوانیں مردے بیت نیں پہ قوم و ملک و چھک
 ء شہ علم و وانغ ء گڈوی کڑدے چوشیں دگ انت کہ بے آہانی
 ء آں پہ شائیں کہوئے ء جوائیں باسک نہ بنت اے ٹوکاں پہ یک
 کہوئے ء خاطر ء دل ء دارغ المی انت۔

ہر کہیں کہ ماوتی لوغانی وٹ ء یا وانغ جاہانی گوئے ء چھکاں گئے
 ما اے ٹوک ء شمشوت نکناں کہ ایسانی کڑدے ء دل شہ بے مراد
 ء مونسجا انت ایسانی دل ء محل تہت ایر ماد انت۔ پچیکہ خوشی و شہ
 ء گذرنا پیلو انت۔ اے مراداں نیں چھکان ء آہانی استاد رات
 کنت نیں کہ پت و مات ء دس ء انت ہے حالور اصلیں حیل کار
 (تربیت) ء رو ء کیئت۔

گیشتر لوغان اے لس گذرغا آنکہ کہ یک مچکے کہ آں گوں لاڈلانا
 ء رو دینغ بیت آرا ہرد محبت ریت آں اڑوتی لیکھ ء بڑ

بیت او آنہی کیو گورے دومی ٹھک کہ آماں ہے لاڈو مہر نہ رستہ
 آن اندوہ و ڈکھاں شہ بے مہری و نفرت عہ پرے بنت۔ چوش دی بیت
 کہ کیوں لوغ عہ یک برات و گہارے عہ لاڈگیش زیرغ بنت او دومی
 عہ بے گور بیت ہماں ٹھک کہ ماں کہول عہ بے گور بیت یا کہ آنہی
 کند عہ گیش خیال نہ بیت آنہی دل عہ پر وقی کہول عہ مونج، بدنی
 د زہر کنی پیدا بیت او شہ کساں عہ کہ ہے دل عہ ہند کنت دال
 کہ چھک پیر بیت آن ہر وہ دیلائے عہ ہیشتی عہ سہرا کنت گوں
 کہول عہ ہے زہر کنی عہ اثر راج و قوم عہ چھک عہ دی بیت۔ ہے
 طرحیں کہول گشیں زانغ نہ بیت۔ کہول عہ بن حشت جو این چھک انت
 چھک زیند عہ ہر گام عہ راہد بری لویت او ہے راہد بری عہ
 آماں کہول کنت کہول عہ مات پت مزائیں برات و سیاد کہ آن
 چھکان گور چھٹ عہ کنت ایشان زند عہ ہر تاڑو تیلانک عہ سٹی
 دسرال کتاں عہ رونت ماں کہول عہ باید نہ انت کہ مات و پت
 ما ستری دومی مردم گرد نہیب عہ یا کہ گوں لٹ و چھاک عہ چھکان
 کہ بند بنت چوشیں چھک شہ کہول عہ پنج کٹ نہ زیرنت لیکن

آں کہول ء چہ یعنی بنت ۔ یک شات و شیریں کہول ء اسے
 انت کہ آں چھکانی گورو چیٹ ء گوں مہر و دوستی ء بہنت
 ویت پہ چھکان ہو کہ جو ایس استاد انت بے آں پہ چھکان جو ایس
 دی بنت ۔ مئے اسیتیں راجی زیند ء کہول وٹی اے فرض ء پورا
 سرجم کنگنا نہ انت ۔

چک قوم ء سروک

دش و شاتیں کہول ء شادی ء ش
 کلاں زیاست جانسلامتی ء نہ بیخ تاوان دنت یک نیر و شاتیں
 ء اگر یک باسکے نادراہ بیت ہواں کلین لوع و کہول مونجاو دیگر
 بیت اور آں کہول نہ باز بے بخت انت کہ اوداں چوشیں نادراہی
 بیت کہ آہنی کلین کہول ء اندوہانی آہارج کنت ۔ اے ہابت ء کہول
 ء مستر ء مدام زانغ بانڈ انت کہ چوشیں نادراہی چے ء شر ء پیدا
 بنت اور ایشانی گوں کہول سلامتی ء چوہیں سیادی بیت اور چہ ڈول
 ء گرجدار بنت ۔

بیں نادراہی مال لوع و کہولے ء را بازین سبباں ہند کنت

۱- جوانیں بونج و صفائیں چاگڑوے نہ بیٹخ

۲- جوانیں ورد و آسرات نہ رسخ -

۳- جوانیں زانت و ژرن بے کمی -

۴- دارو درمان و علاج بے آسراتانی چہ دس بے در بیٹخ -

پہلے شات و جوانیں کہوے بے اے حالور یعنی اتنی انت کہ انہی

کے ایک صفائیں چاگڑوے بے بونج بیت آن بونج بے ہروشی گندے

کلیں چیز بنت چو کہ آپ ، بجلی ، صفائیں و روشنائی ، پھکیں گوات

دوست مشک و گندے آن دیر بیت چوشیں بونج کہوے بے لہدی

بیت کنت کہ انہی کٹ و بیت یک حدے بے اندر بے بیت ادھے

کٹ بے ہرہ مند بیٹک دی یک حدے بے اندر بے بنت - اگر یک

بے بے بانک چہ بے دور بے زانو گرانی گشتگیں حدو لیکھ بے گیش

بے بے قدرتی واج بے ہما کہوں زیند بے اے گذراں پروت بے جسریہ

بے بے کنت چوشیں آن نہ بھقرو زہری بے ہر جان بیت بلکن

بے بے دست بے بدی نادراہیانی دی آپاج بیت - استیں زمانہ بے

زانت کارانی خیال انت کہ شہ یک لوغے ۽ نذغ دسغ ۽ کرا
 مڑوانی ساہ آہنی ۽ ہوار بیت تہ نادراہی ۽ گمان بیت۔ پراکھ زانت
 سپارت کتہ کہ لوغ ۽ ہر مڑوم ۽ پہ یک جتائیں بان و ہنس
 بیت کہ آں ہود ۽ نذیت، پڑھیت، آسرات کنت او وار
 کنت۔ یکیں لوغ ۽ کہول ۽ کلین مڑوانی مچی یکے ۽ پہ زال مسر
 جنباے بیت دومی کہ بازیں کس یکیں لوغ ۽ نذنت کھڑو بند
 تہ آہان ہر یکے ۽ جراثیم پہ دومی ۽ حطر جوڑ بنت او کٹے رار
 انت کہ تماں کسے جراثیم پہ دومی ۽ تاں وہد ۽ اجلے جوڑ بنت
 پراکھ یک شاتیں کہوے ۽ اسے حد المی انت کہ آں چار پنج باہ
 ۽ زیاست مہیت نہ کہ آں ہر دخت ۽ چہ نادراہیانی بیم ۽ آہو
 بیت۔ پہ جوانیں شاتیں کہوے ۽ شریں ورد و وراک جرو پچ یا
 زیند ۽ آسراتی ۽ شریاری دی گوں ہے ٹوک ۽ انت کہ آں کہ
 ۽ ڈول و ڈا چون انت۔ آہنی چکڑ ہاسک انت آہانی روزگار
 کٹ دسیت چے انت اگہ لوغ ۽ یک مسیتر و کاشے کار کنت
 او دومی آہنی کٹ ۽ سر ۽ گذران کنت تہ قدرق حاورے کہ

دل و مال زیند و بود بیخرا و زور مانیت بے اگر یک کہوے و یکے و
 یاست کارکنوک بنت تہ آں کہوں ہنک آسودہ و بھاگیہ بیت ہوا کہ مردشی
 ن دور باری و عالم زالاں پڑھائینیت کہ آں یکے کہوں و گرائیں بار و
 بست مدتی کناں دومی کہ پوشیں کہوں و کماش سر نہ ایت تہ پوشیں
 شیر زال کہوں و زیند وارغ او آہنی گذران و بار و دیا جزینیت
 کنت -

گیش چھک گیش خواری = مردشی دور زمانہ سانسی مژن و زانت و
 باری انت ایچی و ہر مردم سہی انت کہ مئے بس و جم مردمانی زوریا
 دتی حد و رستی انت - دومی قومانی دیما مئے قوم و بدنی و داعنی توان کمتر انت ہے
 سبب انت باز کم مردم سکین بزنی و دماعنی پوریات و
 دیا داشت کنت - اچ ہمیشی و روزگار و کٹ و سیت و و سب و کم
 بنت ورون و کسی و نادرا ہیانی ارش زیاست بیت پدا ورنی شنیانی
 ہور ہواری دی نادراییاں زیاست کنگ و کک دنت اے رنگ
 و مئے استان و عمر یورپ و اندگہ بودنا کیں ملکانی مقابلہ و کمتر بیت

ہے کلیں سبیاں گیش چھک پیدا کھنغ خیال کھنغ بیت اے خاطر
 دی آلتی انت کہ مردم ۽ ہر چکر کہ چادر انت پاداں تالاں بکنت
 ہما کہول کہ آہنی ۽ چہ وتی حد ۽ چھک گیش بنت آن ہر وہوم
 دور ۽ وانغ زانگی پکاراں زہر و محروم سرکیت او آکس کہ لے
 سائسی دور ۽ ان پڑھیا انت آن تہ وتی جند ۽ کار ۽ کیت نین راج
 ۽ نین کہ ملک و قوم ۽ پہ جوانیں باسکے بیت۔

کہول و بدیں دور

برسٹے صوبہ بلوچستان پہ وانغ و پڑھنغ ۽ ہلا
 پشماٹیں۔ ایداں در ڈیہی حاکماں پہ زانت و باسکاری وانغ و پڑھنغ
 وگ بستہ او سال و جمارانی پد کھنغ کردے سالانہ اندر ۽ پیلو بیت
 ہے سبب ۽ ایداں دانگو جاہلی ۽ گھنگھیں مہاری ۽ شف استنت۔ اے
 پہ ہر کس ۽ سہراٹیں ٹوکے کہ ہر نہاں ڈیہے ۽ کہ ناماواندگی بیت اوداں
 جاہلی، نازانتی او بدیں رسم و دور دی ہکر زیاست بنت۔ یک شات و
 شادمانی کہولے ۽ اچ ہمیشی باز تادان ریت۔ بدیں دور راج ۽ ہر موم
 ۽ پادانی بیٹری بنت او آہنی ۽ راشہ ویا تر جزغ ۽ دارنت۔ مے

ڈیہہ ء تہ چوشین رسم و دود ہمکر زیاست انت کہ ایشان سوب ء عالم
 زیند ویران بیگ۔ راج دشمنیں مردماں کہولان ء گوں دم دوت اچف
 پان ، خورده پیر پستی جھنڈی بازی وتی مکرو جیلواں بجینا داشته ۔
 ہے بدیں دودانی اثر پشت در پشت چھکانی سرء دی مانت۔ آن نہ
 پروت ء نین پر کہول ء روشن تب و روشنین خیالیں باسک بنت۔ دانکو
 کہ علم مہیت کہول چہ ہے بدیں دوداں در پکیست۔ کہول ، راج و توہانی
 گلو و درگ انت کہ شہ دورغ روشنائی ء روشنائی بنت تہ ہماراج اد ہما
 دم کہ ہے کہول آہنی یک بہرے انت دی شات بنت اد پر ملک بنجادی
 دفتر سبب مہنت۔

پر شاتیں کہول ء علم و زانت ء گرینغ و شہ جاہلی و نازانتی ء
 در کفغ ء المی انت کہ آن پیش ء وتی حدء گہتری ء جہد بکنت
 نئی کہ آن دت سوب کنت تہ آہنی فرض انت کہ آن وتی گوڑ ہر دوی
 کہوانی گہودی ء دی خیال ء بکنت۔

علم و زانت ء کہ ٹوک بیت تہ گڈ زال کارانی پڑھائینغ ء گوں
 برانما کہولانی زندء مزین شریاری تے بیت۔ علم و زانت ء ردء زاکالانی

پڑھائیںغ و زاندرغ کنگ ء یک مشائے بازی ء اشکنغ ء کیت اگر
 کے ء تنگہ یا چاندی ء چراغے لوغ ء است آل داں ہما دخت
 جوانی روشنائی و سوجلا نہ دنت دانکو کہ جو ایں صفائیں شیتائے سین
 زال کار ء پڑھائیںغ دی ہے ڈول انت ۔ یک لوغے ء یا ایک کہوے
 ء داں ہما وہد ء شیر زال وتی کمال ء شون وات نکنت دانکو کہ پڑھائیںغ
 مہیت ۔ زال جوانین لوغ و آشتگیں کہول ء براہ و زیب انت ہاں
 چھکانی مات و چھکان ء دگ ڈسوک دی است ۔ چھک ء سری استاز
 انہی مات دپت بنت او چو کہ چھک گیشتر ء گون مات ء لوغ ء
 بنت پوانکہ انہی زانت ء فیض چھک ء رادی ریت ۔ اگر مات پھندرا
 و سیرحالیں بہ قدرتی واج ء ہماں چھک دی شہ زیند ء جہل و برزاں پوہ
 و زانتکار بیت ۔ اگر مات ء شہ دور زمانہ ء پوج بہم نہ گیشتر تہ آن چھکان
 چھے وات کنت ؟ ہے ڈول ء آل لوغ ء دی گون زمانہ ء دور راہنڈاں
 ہلائینیت ۔ ہماں کہولان کہ آمانی شیر زالیں مات و گہار پڑھیا و زانت
 ء دستا بنت آل گیشتر سکیا سپر و سوکھا بنت او آمانی آلوخیں قبت
 دی شات بیت

کہول و زال و درجہ = جو انہیں آتش تنگین کہول و زال لوح و دست

و نیت و مسترو اختیارانی ہانک بنت اگر زال و چھی ٹے پر ٹھتہ۔ چھی ٹے
 زانت کار انت تہ قدرتی حارے کہ آن لوح و جو انہیں ڈولے و پڑھیت
 لوح و مال و مت و جوانیہ و کار بندیت اوداد گپت و ہشیار بیت اگر
 چھ زانت تہ آن کہول و کٹ و سیت ستری کہ بے حساب بیت آن شاد
 میرتہ بیت۔ اسے دور زمانہ و کہولانی خرچ گیشتر و زال کارانی دست
 و انت آن وقی ماہ و یا کہ سال و کٹ و کھیا و یکھگ و گڈ انہی و خرچ
 و پڑھیش واجب و کنت کہ آن کسی محتاج و پوردار یا کہ کس نہ کہول و
 کتر او پیرا بنیت۔ چوشیں کارانی خاطر و لیکھ و زانگ و داد گپت و کنت
 و ڈول و ڈوہ بامد کہ زال کار بزانت۔ جو انہیں کہول و زال کار پڑھیا
 و زانت و ہانک بنت۔

پہلے شاتین کہولے و ادب واری المی ٹیں۔ ادب واری ایش انت
 کہ کترین مام اثرات و مسترینانی ادب و کبنت آمان گوشتم بہ
 گپت و پڑھیش و ڈول و مسترینانی فرض انت کہ آن وقی کہول و

ہر کترین ۽ راہ بومیائی ۽ بکننت۔ چھک وتی لس و ہمدوشی زینہ
 ۽ ہر دخت ۽ راہ سوچی و دگ ڈسغ ۽ محتاج انت آہاں وتی زینہ
 ۽ گیشتر چوشیں مالد دیما کائننت کہ آگوں وتی عقل ۽ ایساں گیش
 گیوار کت نکنت۔ زند ۽ بازیں تاڑو تیلانک انت کہ آن ہمیشانی حالینی
 و حقیقت ۽ پوہ نہ بنت بانڈ کہ پت و مات یا کہ کہول ۽ دومی مسترین
 ارج وتی علم زانت و تجربت ۽ کار بگرننت۔ آہاں تچک و ستدھائیں
 دگ ۽ بہ ڈسنت گیشتر ۽ یک کہولے ۽ مسترین ۽ فرض انت کہ آن
 وتی راجی چاگرد ۽ دت پوہ بیت او وتی کتر و چھکاں ہمیشی ۽ ہر یک
 پہناتے ۽ پوہ و زانت کار بکننت۔ پہ چھکانی جوانیں پہل کاری و راہ
 ڈسغ ۽ مدام کہول اگدہ درد انت او جوانیں کہول ہما انت کہ آن وتی
 ہے فرض ۽ جوانیہ زانت و جوانیہ پیلو کنت۔ اے عہد ۽ راجی زنگارانی
 گوشخ انت کہ کہول اصل ۽ راج ۽ سری این حشت انت۔ بازیں
 کہول یک ہند بنت تہ آن یک راجے ٹہیت او بازیں راج پرغ
 بنت یک قے بیت۔ اگ کہول ۽ جند جوانیں ڈولے رو بند مہیت
 تہ آہیا ۽ چہ جوانیں راج و محکیس قوم پیدا نہ بیت۔ ہما نکہ کہول

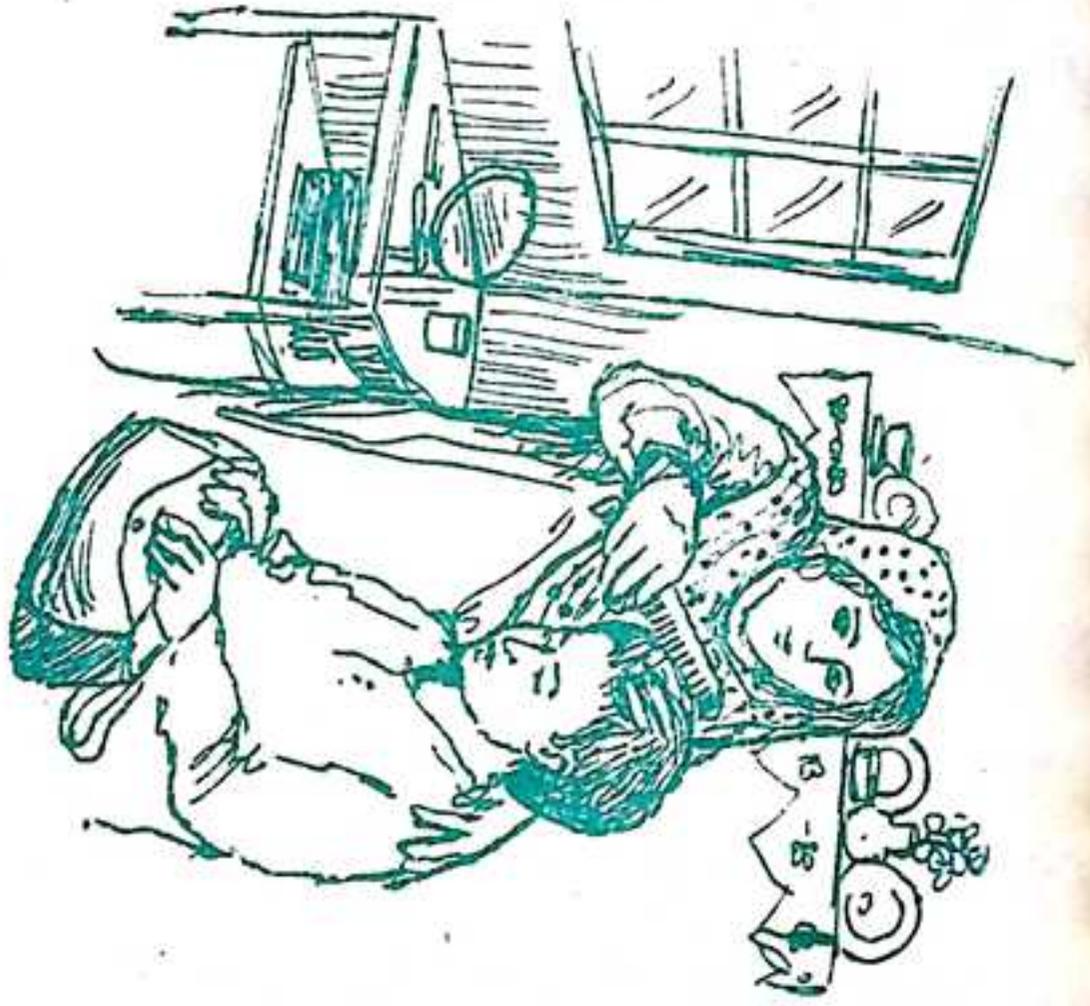
ہر تک دہر پہنات ء دگوش لویت کہ آن استیں زمانہ ء گذرانی
 ڈر ء بہ ٹہیت کہ ہمیشی سرء راج و قوم ء شاہگانیں ماڑی و بادگیر بہ
 ٹہیت . ہاں لوغ کہ اوداں زال و مرد ء نیام ء پیلویں تپاک بیت ،
 جیزہ و جنگ مہیت ، شات و میری زیندے بیت . آرام و آسرات
 بیت . دت غرضی مہیت کہول ء ہر مزوم ء گوں دومی ہر بیت ہر یکے
 دل ء پر دومی ء گواچی دیش ء جنرہ بیت ہر یکے دومی ء پہل
 کغ ء ہاڑا بیت ہاں لوغ حالینی یک شاتیں کہولے ء بنجاہ انت
 ماضی زانہ دولت و دنیا داری ء زمانہ انت ہاں لوغ کہ اوداں
 برائیں مالی چاگردے بیت آن ہستند است یا نہ انت بے سکیائیں
 کہولے لیکگ بیت . پر یک شاتیں کہولے ء اے باز ضروری
 انت کہ آن گوں صبر و شکر ء زیند بگو ازینت . ہر مردے کہ آن
 ہے کہول ء باسک انت وقی گذر و پکاراں کم ء کتر بکنت . پوش
 کہ دو میانی گذر ء دل ء پرگوانی یا جو نہ و ہوس پاو مہ ایت او
 کہ دو میانی بادگیر ء بگنریت وقی لوغ ء آس مان بہ داریت .

کہول و نیام و دت مدتی

شانت و شادمانیں کہوے و یکہ
 غایتے ایش انت کہ آن یک چوشیں ہندے کہ آہنی ہر یک باسکے گرا
 و مکک و مدت و ہر وہد و رزانت پچیکہ یک لون یا کہوے و ہر
 زیند و دت مدتی و مزنی دتے بیت۔ اے دت مدتی پر لون و
 گہتری و بیت اور ہر یک باسکے و ایشی و بہرمان انت۔ ہر
 دت بہر و کار و گول و ششی و وژدول کہ کنت لون و کہول و کارانی
 گنگ و کس دمی پردت و ڈکیائیں کارے نہ یکیت۔ شانتیں کہول
 لون ہا انت کہ اودال ہر یک باسکے و عزت گنگ بیت ہر یک
 گون مہر و محبت و گوانگ جنغ بیت ہر یکے و عالینی و بیجی نہیں
 اودال پر ارزانی و پیلو بنت ہر باسکے و را بدنی و فکری آسرات
 سا سارغ نیب بیت۔ اے ڈول کہ ہر یک باسکے مان دتی
 و پردت و زیند و ہر آسرات و دتی حق زانت ہے پیم و کہول
 ہر باسکے و بانڈ کہ آن دتی و سار و کاران دمی بکنت۔ چونہ کہ
 و تہ یک مردے بکنت دمی آہنی چک و تاوان بنت چوشیں

۱۔ جوانیں کہوے زاہگ نہ بیت۔ البت کہول ۽ مستریں مردمانی
 انت کہ آن فکر بکننت کہ آمانی کہول ۽ کجام سکی دسوری دیانت
 ہمیشی گیشینگ ۽ پے کنگ پکار انت۔ آمانی کہول ۽ دس بود پ
 ۲۔ کار گریغ بیت کہ آن کہول گیش سیر و سوکھا بیت؛ پداوتی
 تریانی فکر وراثت ۽ گریغ پ کتریناں الہی انت۔ پنخوش کرے
 ۳۔ راستیں کہ ۲ پیش ۽ بنگے صدقہ نیں چکے بلے ہبکہ " تر اے
 ۴۔ شاتیں کہوے ۽ پیلوی ۽ راستیں۔ شاتیں کہول ۽ مانا انت۔
 ۵۔ عاقبت ۽ فکر ۽ گول منصوبہ بندی دگراتی ۽ مزین شریاری
 ۶۔ مردم ہر کارے کہ کنت آہنی ۽ پے پیش ۽ فکر کفغ لوٹیت کہ
 ۷۔ بیت او آسرچے دیما کیت چوشیں فکر کنوخ ۽ آہنی
 ۸۔ دی سہرائیں ڈولے ۽ ریت۔ دل و ماژگ ۽ گشاڈگ،
 ۹۔ قوت ریت۔ منصوبہ ہے ڈول ۽ ٹاھینغ بنت پریشی
 ۱۰۔ جتائیں دگ و جتائیں زوار بنت زبند ۽ ہر کار ۽
 ۱۱۔ وڈا ہے ۽ رو ۽ فکر کنتی بیت۔ ہے حال انت
 ۱۲۔ چوڑینغ ۽ کہ الے حالور چھرو گول چھکانی لیکھ

ء یا گوں ملک ء ورد وداک ء گذراں شریدار نہ انت ۔ اے جہان
 ء چوشیں ملک باز انت کہ اوداں دان ء کمی نہ انت دولت ء
 کمی نہ انت بے آن کہول ء شامیں گنگے ء پر فکر کنت ۔ پچیکہ اے
 ہمبر ء گوں کہول ء جانسلامتی ، کہول ء تواناں دوس واک ء شریاری
 و سیاہی انت بازیں چکانی جنجال یکے تے مات و پت ء زیتیں پیرو
 زمیر کنت دومی آن راج و قوم ء چک ء دی گرانیں بارے بنت پرژ
 بودناکیں ملکاں اگر حکومت عالم ء گشیت کہ گوشتیت آن پروتی جند ء
 آسرائی ووت پیلہی ء ہے رو ء فکر کنت کہ شات و شاتیں زیند کہول ء
 چہ ڈول ء رست کنت ۔ بودناکیں ملکاں راجی تک ء چوشیں گل ٹھینگ
 میتہ گنت کہ آن کہول ء ہر یک باسک ء رماشت دینیت کہ زیند چہ
 ء انت او گوں یکا پتی ہدی و کک ء چہ رنگ ء جوانیہ ء گوا زینت
 بیت ۔ پچیکہ آہانی نزعہ جوانیں کہول ء چیشغ یک مالی و گذرانی سیت
 و پائیڈگ کاریت ہے ڈول ء یک خدمتے ء گنڈ ء شاتیں کہول ء
 فکر مردم ء را راہ در بری کنت کہ دین و دنیا دو مینانی پائیڈگ بت
 کہول ء گوں بینی آدمی روحانی وشی و شات کامی ء دی مزین شریارہ

است انت بہا کہول کہ آہنی گویگے ء زیند ء باربک و کتر بیت آن چہ
 مان شادی و دشی ء ہمکہ زیاست بہرہ مند بیت ۔ اسے ملام ء گذرگا
 کہ کہ لوغ و کہولانی لاف ء زال و مرو لٹ کٹائی یا بھیرہ و دومی بی
 ت پچار گیشتر ء شہ نیز کاری یا کہ کہول ء کم گشادی ء بنت اد کہولے
 یش ء گوں زمانہ ء گلی و شاتیں گاماں جزت مکت کہ آہنی پادانی بیٹری
 ہے غم بنت اگر یک کہولے چھکانی حد گیشتر بیت تر آن شہ زیند ء
 کہ و دیلاں ایمنی ء مائیت اور روحانی گلی و شاتے کامی ء ہما کہ بہرہ مند
 بیت پر کہ دومی تام یک کہولے ۔ ایساں الہی انت کہ چھکانی حد ء دارغ
 جنزد آہنی تاریخی گواشنی ء بار رادی کردے حالور کنغ بیت ۔
 اسے حالینی حالور سے کہ بوزناکین ملکانی انس ء وی اسے پلو ء گیش و گوش
 کہ پچیکہ شروعات ء کو آسانی اسے خیال تر عالم ء صنت کہ گیش چھکانی
 بدانت بنجائے انت بلے دومی پشانان خیال نہ کت بلے نوزدہمی پشیری
 گزری چیارک ء کہ آسرا میں کہول ء نام ء چھکانی گردار ء جنبر سے
 نو کسر میت نہ ہمدان زانت کاراں اسے جنزے حالینی زانتہ کہ شات و
 شادمانیں کہول بہا است کہ ارداں چک جے کہول ء زند گذران اور حاجی

چاگر دے و حد و بنت۔

کدے سالان اندر ء شاتیں کہول و شاتیں زیندے ہے ٹوک بلینڈ
 بلیمیم فرانس و جرمنی ء سر بیٹے او اہج ایڈاں یورپ و امریکائی تھی ملکا
 تالاں بیٹے پریشی ء ہر ملک ء گہبودی ء گل ہتہ گنت کہ آں زانکاراں
 استمان ہشیار کناں کہ آں وقی دس و داک ء ڈول ء چھک رودینت۔
 قبلئی ملکان زانت کاراں اے رو ء چہ مال دہبود ء گڈ دومی غامیں
 حاور کہ دیا آڈتہ آں ایش انت کہ پدور زین چھکانی پیدائشت مات ء
 جاں ڈراہی ء زل دنت او آہانی توان ء چوش زور کنت کہ آں زیند
 ء اندگ بہراں جہد ء زیتیں ماننت آں کہ کار ء سرکائینت تہ
 چوش زانے کہ جان ء نیم بنی آدمی ء زل ریت۔ مٹے ڈیہہ ء تہ
 زال کاروق ہمدوشی زیند ء گوں مڑواں ہمکو پگ ء گوں انت اگر
 مڑو جوڑا بہائینت تہ زال لورغ ء آپ کارنت، جنت، مالان کاہ
 دریم اوبے لیکھیں دومی کاراں دست گٹ بنت۔ اگر لوگی دراہ بیت
 تہ پورائیں کہول ء زیندمانی بے جس بیت او چھکان نگہدارگ پہ مرد ء
 یک جنباے بیت۔ او ہر کہیں کہ چھکان ء جوانیں گورسی نہ ریت تہ

آن عاقبت ء جوانیں شہری نہ بنت نیس پردتی کہول ء جوانیں سبھری
ہاک بنت۔

ہواکہ چھکانی چٹنغ و کہول ء شات و ہمنگ دارغ ء گیشتر معالم
ہے لیکنت کہ چھک دو ء زیات مینت نہ تہ قدرتی ٹوکے کہ چوشیں
چھک نہ چھر سووت زور و ڈھلائیں بنت بلکن ء پراج و کہول ء
دی جوانیں ہاک نہ بنت۔ ہواکہ راج زانندان سپارت انت کہ پ
شات و شانائیں کہول ء سئے ٹوکانی دیما دارغ الی انت۔

۱۔ کہول سکھیا بیت

۲۔ کہول ڈراہ بیت۔

۳۔ کہول وانندہ و چہ ہدی دوداں آہم بیت۔

۴۔ ہر سئے ٹوک حدیں پیلو بنت کہ چھک ہمکہ بنت کہ مات پت
کہول آہاں والینت بکننت او کہول ء آسرات ء برماہ داشت بکت

